

ønskede indført i Lovforslaget, for at Erhvervsbeskatningen kunde blive ordnet paa en efter min Mening fyldestgørende Maade, vil det ærede Medlem jo kunne forstaa, at det vilde kræve en Gennemgang af næsten hele Lovforslaget, og det tror jeg ikke, at det ærede Medlem vilde sætte Pris paa i dette Øjeblik. Jeg skal, for at nævne en enkelt Paragraf, sige, at jeg maa forlange en radikal Ændring af § 7. Jeg har lige fra det Øjeblik, jeg begyndte at befatte mig med Politik, været en Tilhænger af en progressiv Beskatning, en fuldt ud progressiv Beskatning, og det er jeg den Dag i Dag. Men den Maade, hvorpaa Beskatningen er ordnet i § 7, kan og vil jeg ingen Sinde være en Tilhænger af. Det vil nemlig derefter kunne ske, at en Mand, der har 15,000 Kr.s Indtægt i en By, hvor man i Forvejen har en Beskatning af 10 pCt., vil kunne komme til at svare Skat af 33,750 Kr., hvilket vil være det samme som, at Skatteprocenten stiger fra 10 til 22½ pCt.! Den Slags Beskatningsregler kan jeg ikke forstaa og kan jeg ingen Sinde give min Stemme.

Piper: Da jeg havde Ordet, glemte jeg at imødegaa den højtærede Minister, hvis Ytringer jeg ikke vil lade staa uimodsagte. Den højtærede Minister synes at lægge mere ind i mine Ord, end der fandtes. Den højtærede Minister vilde udfinde, at jeg havde udtalt mig mod faste Regler og derved var kommet i Modstrid til den Stilling, vort Parti tidligere har indtaget. Jeg har ikke med et eneste Ord udtalt mig imod faste Regler.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Det har det ærede Medlem (Piper) Ret i, men derimod har det ærede Medlem sagt, at man tidligere kom udmærket ud af det med Ligningen ved at lægge lidt paa hist og her, og det kalder jeg ikke faste Regler.

Maa jeg sige til det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (la Cour), at jeg oppfatter det ærede Medlems Udtalelser som et Vidnesbyrd om, at han finder, man i Stedet for at henlægge til Reserfefond og Kassebeholdning, som det høje Ting heroppe var meget virksomt for at fastslaa i Fjor, hellere skulde udbetale til Kommunerne. Det er ogsaa et nyt Standpunkt.

Piper: Jeg har ikke udtalt, at man kunde komme igennem ved at lægge lidt paa hist og her. Jeg udtalte, at de Forhøjelser og Nedsættelser, som skulde ske,

kunde foretages paa Skatten og ikke ved Forhøjelse af den skattepligtige Indtægt.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Ja, det er det ærede Medlems Udtalelser; men det ærede Medlem har utrykkelig henvist til, hvorledes man, inden man fik Loven af 1903, klarede sig ved Ligningerne ved for visse Skatteeyderes Vedkommende at forhøje Skatten, naar der f. Eks. var ringe Familie, faa Børn o. s. v. Det er denne Henvisning til den Tid, hvor vi ikke havde faste Regler, jeg har taget som et Vidnesbyrd om, at det ærede Medlem mente, vi kunde klare os uden de faste Regler.

Piper: Ja, det var en Misforstaaelse af den højtærede Minister.

Bramsen: Jeg skal kun tillade mig en eneste Bemærkning. Jeg tror, at den højtærede Minister, naar han gaar tilbage til 1901, vil finde et Lovforslag om en kommunal Skattelov, hvorefter man ikke opfører Folk til en højere Indtægt, end de virkelig har haft, men derimod følger den af det ærede Medlem for 2den Kreds (Piper) anbefalede Fremgangsmaade. Jeg tror bestemt, at det er ikke blot gør ligt, men at der sikkert endogsaa foreligger et udarbejdet Forslag i den Retning.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Piper: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Dagsordenen er hermed udtømt.

Ved 7de Medlem for 1ste Kreds, Poul Rasmusen, er under Mødet overgivet mig et Andragende til Regering og Rigsdag fra Københavns Grundejerforening om, at der i det Rigsdagen foreliggende Forslag til Grundlovsændring maa blive givet Adgang til Repræsentation i Landstinget for de forskellige Erhverv og da ogsaa for Hovedstadens besiddende Grundejerstand. —